

БЮЛЕТЕНЬ



NEWSLETTER

СВІТОВИЙ
КОНГРЕС
УКРАЇНЦІВ

ЗИМА – 2005/2006 – WINTER
№ 2 (5)

UKRAINIAN
WORLD
CONGRESS



*Христос Народився!
Славіте Його!*

ЗАКЛИК ДО ПРЕЗИДЕНТА І ГОЛОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Недавні події на Хрещатику у зв'язку з відзначенням свята Покрови ветеранами ОУН-УПА викликали глибоку стурбованість не тільки в патріотів України, але й української діаспори.

СКУ занепокоєний негативним ставленням в Україні до воїнів ОУН-УПА – відданих борців за незалежність Української держави. Найбільш незрозумілим для нас є факт відмови Київським міським головою воїнам ОУН-УПА у проведенні панахиди на Майдані Незалежності та, в той же час, дозвіл на проведення контракції промосковськими угрупованнями. Не менший подив викликає й те, що підрозділи міської міліції не змогли захистити колону ветеранів ОУН-УПА від нападу і цим самим дозволили московським прибічникам поглумитись над релігійними та національними святостями.

На нашу думку, ці ганебні події в столиці незалежної держави на п'ятнадцятому році її існування загострили й без того болюче питання історії України, розв'язати яке можна лише невідкладним його розглядом на державному рівні. СКУ вважає, що прийшов час Президенту України та Голові Верховної Ради недвозначно заявити про підтримку воїнів ОУН-УПА, вказавши на трагічні сторінки історії нашого народу та провідну роль ОУН-УПА у відродженні української нації у визвольних змаганнях 1930-1950 років.

Не можна не звернути увагу й на антидержавні зрадницькі виступи, які мають місце в Україні. На нашу думку, акції, направлені проти суверенітету держави (заклик до союзу з колишнім поневолювачем), не мають нічого спільного зі свободою слова і заслуговують на відповідну реакцію з боку Закону, як це водиться в демократичних країнах.

У зв'язку з вищесказаним вважаємо, що було б доречним з ініціативи Президента України і Голови Верховної Ради України та з ними на чолі влаштувати повторний парад (який би почався на Хрещатику, а завершився на Майдані Незалежності) на честь ветеранів визвольної боротьби, воїнів ОУН-УПА, які боролись проти різноманітних окупантів України. Така подія не тільки задовольнила б внутрішні потреби-переживання українських патріотів, але й показала б усьому світу, що ми – зріла нація, яка знає свою історію, розвиває духовні цінності й готова захищати свою суверенність всіма доступними засобами.

18 жовтня 2005 р.
Торонто – Нью-Йорк

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський, *Президент*

Віктор Педенко, *Генеральний Секретар*

Ukrainian World Congress Newsletter
Бюлетень Світового Конгресу Українців
145 Evans Avenue, #207

Toronto ON M8Z 5X8 CANADA, E-mail: congress@look.ca

We reserve the right to edit material for publication.

The **Ukrainian World Congress Newsletter** is published by the Ukrainian World Congress. The opinions and views expressed in the **Ukrainian World Congress Newsletter** are the sole responsibility of the authors, and are not necessarily those of the **Ukrainian World Congress Newsletter** Editorial Committee.



РІЗДВЯНИЙ ПРИВІТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

(грудень-січень 2005/2006 р.)

«... радуйся, ой радуйся, земле, Син Божий народився...» І радується увесь світ, бо пришестя Ісуса Христа на землю відновило життя людей на землі. Ця велика подія в історії людства дала всім нам надію на краще життя на землі й відкрила двері до раю – це ж задля нашого спасіння зійшов з небес Син Божий, народжений від духа Святого і Діви Марії.

Радується і наш український народ, бо новонароджений Христос закликав український народ до визволення з-під гніту – до створення своєї незалежної суверенної держави. І вже п'ятнадцятий рік Він доглядає, як свою дитину, цю ще молоду державу, яка потребує опіки на шляху затвердження державности та національного відродження.

Радіємо й ми, українці, розпорошені по всіх закутках світу. Разом з тим уболіваємо за долю рідного краю та допомагаємо йому в цей важливий час. За чотирнадцять років незалежності України діаспора доклала багато зусиль для покращення долі наших братів і сестер по цілому світу.

У радісний Різдвяний час Світовий Конгрес Українців вітає всіх українців світу, Первоієрархів наших церков та уряд України на чолі з Президентом і звертається з молитвами до Сина Божого дати нам натхнення зробити все необхідне для блага України і українського народу.

Тож радуймося народженню Сина Божого і невпинно працюймо для того, щоб ця радість не була одноденною, щоб мир панував на землі, щоб ми, українці, шанували і розуміли один одного і всі разом працювали для добра нашого народу, для добра України... і радувалися.

Христос Народився!

Славімо Його!

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ РАДИ ДИРЕКТОРІВ СКУ

У ХАРКОВІ ВІДБУЛИСЯ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ РАДИ ДИРЕКТОРІВ

17-18 серпня 2005 року у Харкові відбулися Річні Загальні Збори Ради Директорів СКУ. Крім членів Екзекутивного Комітету, були присутні представники від багатьох Рад і Комісій, Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, Європейського Конгресу Українців та інших центральних організацій СКУ. У зборах взяли участь представники українських громад майже з двадцяти країн світу (Австралія, Бельгія, Бразилія, Вірменія, Естонія, Італія, Іспанія, Казахстан, Канада, Литва, Німеччина, Польща, Португалія, Російська Федерація, Румунія, Словацька Республіка, Сполучені Штати Америки, Угорщина та Чеська Республіка), які представили письмові або усні звіти. На Зборах було затверджено бюджет СКУ на 2006 рік;



Учасники Річних Загальних Зборів РД СКУ (зліва направо): М.Шкамбара, голова СФУЖО; Е. Чолій, 1-ий заст. президента СКУ; владики Адріан, УПЦ КП; владики Ігор, УАПЦ; А. Лозинський, президент СКУ; В. Педенко, генеральний секретар СКУ.

прийнято зміни до англійського варіанту статуту СКУ, які відповідають українській версії статуту, прийнятій на VIII Конгресі СКУ; прийнято до складу СКУ Союз Русинів-Українців Словацької Республіки як крайову центральну репрезентацію Словацької Республіки та Федерацію Українських Асоціацій Іспанії – як крайову організацію. Крім цього, було створено окремий Комітет допомоги українським громадянам за кордоном, до якого увійшли представники з Іспанії, Португалії, Італії та Греції.

Збори відбулися в приміщенні Харківської філармонії, саме там, де 75 років тому проходили горезвісні судові розправи над сорока представниками української інтелігенції (на чолі з Сергієм Єфремовим), яких звинувачували в антирадянській діяльності. Цей суд започаткував декаду репресій, що включає арешти представників української інтелігенції – так званого

“розстріляного Відродження”; ліквідацію Української Автокефальної Православної Церкви, великий Голодомор 1932-1933 років, часи Єжовщини та розстріл українських політичних в'язнів на Соловецьких островах (тільки у 1997 р. у лісах Сандармоху, що знаходиться у північно-західній частині Російської Федерації, було знайдено сліди цього страшного злочину).

На місці Харківських судових розправ була відправлена поминальна служба та в кількох кроках від того місця, де у 1961 році був ув'язнений покійний Патріарх Української Католицької Церкви Йосип Сліпий, було відкрито пам'ятну дошку. Реквієм та освячення провів Архієпископ Української Автокефальної Православної Церкви Ігор Ісіченко. Серед присутніх були представники українських католицьких та православних церков, в т. ч. й Митрополит Адріан (УПЦ КП).

Учасників зборів привітали Архієпископ Ігор Ісіченко та представники Харківської обласної й міської держадміністрації, серед яких і депутат Харківської обласної ради Ярослав Ющенко, племінник президента України.



На фото (зліва направо): В. Педенко, генеральний секретар СКУ; А. Лозинський, президент СКУ; Я. Ющенко, заст. голови Харківської обласної державної адміністрації.

На двох прес-конференціях, проведених у Харкові, були широко представлені ЗМІ, що дало можливість представникам СКУ подати інформацію на різних програмах. Заходи завершилися зустріччю з громадою м. Харкова та концертом, який був організований директором Харківської філармонії.

UWC BOARD OF DIRECTORS MEETS IN KHARKIV

The UWC annual Board of Directors meeting convened in Kharkiv from August 17-18, 2005. In addition to members of the Executive Committee, representatives from the UWC's various councils and commissions as well as the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, the European Congress of Ukrainians and other international member organizations, the meeting was participated in by representatives from some twenty countries which submitted reports either in person or in writing: Armenia, Australia, Belgium, Brazil, Canada, Czech Republic, Estonia, Germany, Hungary, Italy, Lithuania, Kazakhstan, Poland, Portugal, Romania, Russian Federation, Slovak Republic, Spain and the United States. The UWC Directors adopted a budget for 2006, amended English language By-laws to conform with action taken on the Ukrainian language By-Laws at the VIII Congress in 2003, accepted for membership the Association of Rusyns/Ukrainians in the Slovak Republic as the central representative organization of Ukrainians in the Slovak Republic and the Federation of Ukrainian Associations in Spain as a national organization. Additionally, a separate Council on Aid to Ukrainian Citizens Abroad was formed and composed primarily of representatives from Spain, Portugal, Italy and Greece.



V. Treteckyj, vice-deputy of the Kharkiv state administration, and A. Lozynskyy, UWC president, are opening the commemorative plaque to Patriarch Josyph Slipyj.

The meeting was held at the Kharkiv Philharmonic, the site seventy-five years ago of the notorious Kharkiv trial where some forty Ukrainian intellectuals with Serhiy Yefremov at the head, were tried for anti-Soviet activity. The trial marked the beginning of a decade of repressions which included the liquidation of the

Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, additional arrests of Ukrainian intellectuals commonly referred to as "the executed renaissance," the Great Famine of 1932-33, followed by Yezhovshchyna and the extermination of Ukrainian political prisoners from the Solovky islands, recently (only in 1997) unearthed in the forests of Sandarmoch in the northwest region of the Russian Federation. A requiem service was held at the site of the Kharkiv trial and a commemorative plague was installed and consecrated several blocks away where the late Patriarch Josyp Slipyj of the Ukrainian Catholic Church was interned in 1961. Archbishop Ihor Isichenko of the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church assisted by Ukrainian Catholic and Orthodox clergy carried out the Requiem and Consecration. Metropolitan Adrian of the Ukrainian Orthodox Church Kyiv Patriarchy was present.



At the monument to T. Shevchenko

The UWC convocation was greeted by the aforesaid Archbishop Ihor Isichenko and several representatives of the Kharkiv oblast and municipal administrations including deputy chair of the Kharkiv oblast, Jaroslaw Yushchenko, a nephew of Ukraine's President. Two press conferences were widely attended by the Kharkiv press and UWC representatives appeared at various media outlets. The event concluded with a meeting open to the Kharkiv general populace and a concert choreographed by the Kharkiv Philharmonic's director.

Askold Lozynsky
President

Victor Pedenko
Secretary General

ЗУСТРІЧІ ПРЕДСТАВНИКІВ РАДИ ДИРЕКТОРІВ СКУ В КИЄВІ

ЗУСТРІЧІ ПРЕДСТАВНИКІВ СКУ З ПОЛІТИЧНИМИ ТА РЕЛІГІЙНИМИ ДІЯЧАМИ УКРАЇНИ



Зустріч представників СКУ з Президентом України, достойним Віктором Ющенком.

Під час недавнього візиту до Києва представники делегації Світового Конгресу Українців зустрілися з політичними та релігійними діячами України.

У процесі зустрічі з Міністром Закордонних Справ Борисом Тарасюком, Головою Верховної Ради Володимиром Литвином (19 серпня 2005 р.) та Президентом України Віктором Ющенком і Прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко (25 серпня 2005 року) було обговорено такі питання (усі питання були представлені в меморандумі заздалегідь):

- встановлення лінії зв'язку між адміністрацією Президента та діаспорою;
- визнання ООН-УПА;
- проблема української мови як державної;
- підтримка Української Православної Церкви Київського Патріархату та Української Греко-Католицької Церкви;
- політична та фінансова підтримка українських громад у таких сусідніх з Україною країнах, як Російська Федерація, Білорусь та Польща;
- створення музею та спорудження пам'ятника Голодомору 1932-1933 років;
- спорудження Пантеону Слави героям України в Києві;
- відзначення свят советського режиму і т. п.

У неділю, 21 серпня 2005 року, Президент СКУ Аскольд С. Лозинський мав коротку приватну зустріч з

Блаженнішим Патріархом Української Католицької Церкви, Його Блаженством Любомиром Гузарем, на підтримку офіційного перенесення Греко-Католицької Церкви зі Львова до Києва. У вівторок, 23 серпня 2005 року, делегація СКУ мала зустріч з Його Святістю Патріархом Української Православної Церкви Київського Патріархату Філаретом, де було обговорено багато питань стосовно об'єднання українського православ'я, а також його духовного канонічного визнання Константинополем. Під час святкування 14-ої річниці Незалежності України на Майдані Незалежності Президент СКУ мав нагоду познайомитись з головним Рабином всієї України Яковом Блейком.

До делегації входили такі представники СКУ: Президент Аскольд С. Лозинський, перший заступник, віце-президент Євген Чолій та генеральний секретар СКУ Віктор Педенко. На окремих зустрічах були присутні: фінансовий референт Богдан Федорак, скарбник Ольга Даниляк, виконавчий директор Леся Шубеляк, Голова Світової Федерації Українських



Президент СКУ А. Лозинський з головним Рабином всієї України Яковом Блейком

Жіночих Організацій Марія Шкамбара, а також представники СКУ зі Сполучених Штатів Америки – Михайло Савків, Ігор Гавдяк, Степан Качарай, Ярослав Федун, з Бразилії – Віторіо Соротюк, з Австралії – Степан Романів, з Іспанії – Лариса Пономаренко, з Угорщини – Ярослава Хортяні, з Бельгії – Зенон Коваль, з Німеччини – Віктор Бондарчук та з Казахстану – Михайло Парипса.

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний секретар

UWC REPRESENTATIVES MEET WITH UKRAINE'S POLITICAL AND RELIGIOUS LEADERS



UWC delegation with His Holiness Patriarch Filaret

Ukrainian World Congress representatives met with Ukraine's political and religious leaders during the UWC's delegation's recent visit to Kyiv. Commencing on Sunday, August 21, 2005 UWC President Askold S. Lozynskyj met privately albeit briefly with the Patriarch of the Ukrainian Catholic Church His Beatitude Lubomyr Huzar, voicing support on the Church's formal relocation of its seat from Lviv to Kyiv. On Tuesday, August 23, 2005 the UWC delegation met with His Holiness Patriarch Filaret of the Ukrainian Orthodox Church, Kyivan Patriarchate, discussing a wide variety of issues involving the unification of Ukrainian orthodox as well as its spiritual canonical recognition by Constantinople. During the Maidan ceremonies marking the 14th anniversary of Ukraine's independence, the UWC President had a chance

of meeting with the Chief Rabbi of Kyiv and all Ukraine, Yakov Bleich.

Meetings with Ukraine's political leadership included Minister for foreign affairs Borys Tarasiuk and Chair of Ukraine's Verkhovna Rada Volodymyr Lytwyn on Friday, August 19, 2005 and Ukraine's Prime Minister Yulia Tymoshenko and President Victor Yushchenko on Thursday, August 25, 2005. Issues addressed were outlined in a Memorandum submitted to the President of Ukraine in advance: establishing a line of communication between the office of the President and the Diaspora; recognition of OUN-UPA; Ukrainian language problems; support for the Ukrainian Orthodox Kyiv Patriarchate and the Ukrainian Greek Catholic churches; political and financial support of Ukrainian communities in neighboring countries, i.e. Russian Federation, Belarus and Poland; Famine 1932-33 monument and museum construction; erecting a pantheon of Ukraine's heroes in Kyiv; the unfortunate continued observance of soviet holidays, etc.

In addition to the UWC President, the UWC's delegation included the following UWC officers: First VP Eugene Czolij, Secretary General Victor Pedenko, upon occasion Financial Director Bohdan Fedorak, Treasurer Olga Danylak, Executive Director Lesia Szubelak and World Federation of Ukrainian Women's Organizations Chair Maria Szkambara, as well as UWC's representatives from the United States Michael Sawkiw, Ihor Gawdiak, Stefan Kaczaraj, Jaroslaw Fedun, from Brazil Vitório Sorotiuk, Stepan Romaniw from Australia, from Spain Larissa Ponomarenko, from Hungary Jaroslava Hartyányi, Zenon Kowal from Belgium, Victor Bondartschuk from Germany and Mykhailo Paripsa from Kazakhstan.

Askold Lozynskyj
President

Victor Pedenko
Secretary General

МЕМОРАНДУМ СКУ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Президентові України
Достойному Вікторові Ющенку
Київ, Україна

МЕМОРАНДУМ

Екзекутива Світового Конгресу Українців (СКУ) вітає ініціативи Президента України, а зокрема позитивні кроки в області міжнародних відносин, підвищенні вагомості України в світових структурах, економіці, в розв'язанні церковних питань та встановленні історичної справедливості. Сподіваємося

на відповідну співпрацю між гілками влади, що дасть можливість ефективніше вирішити ці важливі питання.

Ми, українці, що проживають за межами рідної землі, пильно стежимо за демократичним розвитком України, радіємо її успіхам і сумуємо її негараздами. Саме тому Світовий Конгрес Українців, який представляє інтереси українців у діаспорі, висловлює тут свої думки, які могли б стати підставою для ділових стосунків між українською владою і діаспорою.

I. ПОТРЕБА ТІСНОГО СИСТЕМАТИЧНОГО КОНТАКТУ ТА ОБМІНУ ІНФОРМАЦІЄЮ

Одним з найважливіших завдань Світового Конгресу Українців є допомога українському народу на чолі з урядом, який, ідучи шляхом демократії, крокує дорогою вступу до світових структур і прагне підвищити добробут своєї держави. Для спільного здійснення згаданих пріоритетів, вважаємо, що існує потреба тісного систематичного контакту, обміну інформацією та плідної співпраці представників уряду України з керівництвом Української діаспори. Нашим бажанням є, щоб українські державні інституції оптимально використовували великий потенціал і досвід роботи діаспори у вирішенні питань у площинах економіки, культури, освіти, політики тощо.

Для наведення тісних контактів та вирішення цих питань, ми вважаємо, що існує потреба в створенні конкретної державної інституції (відділу при президенті чи окремого міністерства), завданням якої було б спілкування з українською діаспорою, підтримка тісних зв'язків з її керівництвом задля вирішення питань спільного зацікавлення.

II. МОВНЕ ПИТАННЯ

Світовий Конгрес Українців глибоко стурбований станом української мови в Україні, зокрема після чотирнадцяти років незалежності, а саме невиконанням X-ої статті Конституції України відносно вживання української мови як державної урядовими чиновниками, народними депутатами, представниками Збройних Сил, а також порушеннями чи неактивністю певних міністерств щодо втілення в життя конкретної програми українізації суспільства через популярні жанри. Конгрес прямо до здивування стривожений позицією деяких чільних урядових і політичних діячів щодо надання російській мові статусу другої державної мови, щодо спеціальної державної підтримки російських шкіл в Україні, а також браком заходів і державних планів у розв'язанні цього важливого питання та безвідповідальним використанням російської мови у державних установах, включаючи найвищих державних посадових осіб. Знання української мови повинно стати необхідною умовою для отримання будь-якої державної роботи, а також для вступу до вищих навчальних закладів та інституцій.

Світовий Конгрес Українців звертається до Вас, достойний Пане Президенте, вжити всіх необхідних заходів для термінового вирішення цього питання на

користь української мови, а тим самим української незалежності.

III. ПРАВА УКРАЇНЦІВ ДІАСПОРИ

А) Відомо, що людські, релігійні, освітньо-культурні, а через те й громадянські права української діаспори нехтуються у таких країнах світу, як Росія, Білорусь, Польща і т.д. Окрім існуючого законодавства та „заспокоюючих” офіційних декларацій, уряди цих країн постійно ведуть політику асиміляції української нацменшини. Цій політиці, на жаль, сприяє ще й історичне шовіністичне ставлення основної частини населення цих країн до українців. На етнічних українських землях у межах сусідніх держав (напр. у Польщі) продовжується нищення історичних і культурних пам'яток корінного українського населення (церков, цвинтарів). На нашу думку, на міждержавному рівні та на міжнародних форумах Україна має обов'язок конкретно домагатися надання українській діаспорі цих країн тих же прав, якими користуються їхні нацменшини в українській державі.

Б) Світовий Конгрес Українців пропонує створити урядову програму добровільної репатріації з певними соціальними забезпеченнями, якою могли б скористатися зокрема українці (або їхні нащадки), які були насильно депортовані з України злочинним режимом ССРСР, а також ті, які б хотіли переселитися з діаспори в Україну.

В) Світовий Конгрес Українців пропонує створити урядову програму сприяння дальшому розвитку і примноженню історичної і етнокультурної спадщини української діаспори у країнах її поселення.

IV. ВИЗНАННЯ ОУН-УПА

Державна влада незалежної України є, мабуть, єдиною у світі владою, яка ще не визнала тих, хто власним життям відстоювали волю і незалежність своєї Батьківщини. Воїни ОУН-УПА, як відомо у всьому світі, виборювали її у коричневих і червоних окупантів України. Своєю боротьбою і одержимістю вони наблизили день Незалежності України 24 серпня 1991 року.

В ім'я історичної справедливості, пам'яті і пошани та гідності влади України – ради Бога і Нації! – і навіть для прикладу іншим державам (напр. Польщі, котра не збирається поки що примирюватися з ОУН-УПА, хоча Україна примирилась з Орлятами) невідкладним є державне визнання ОУН-УПА героями та воюючою стороною за незалежність України. Представники інших формацій, наприклад Української Дивізії «Галичина», також заслуговують на відповідні пільги як ветерани.

V. ВІДЗНАЧЕННЯ СВЯТ КОЛИШНЬОГО РЕЖИМУ

Світовий Конгрес Українців вважає неприпустимим відзначення на державному рівні т. зв. „державних свят” уже неіснуючої держави СРСР і її злочинного комуністичного тоталітарного режиму, який приніс Україні три голодомори, терор, соціальне, культурно-духовне і фізичне спустошення, насильницьку русифікацію, викорінення української мови, заслання мільйонів українців у табори Гулагу і, накінець, Чорнобильську трагедію. Відзначення цих „свят” державою – це осквернення пам’яті всіх борців за незалежність України та мільйонів жертв більшовицького режиму. Це ж стосується і Дня Перемоги. Замість цих святкових відзначень Світовий Конгрес Українців пропонує встановлення 9 травня Всеукраїнського Дня Скорботи й Пам’яті українців усіх часів, які, виборюючи своє право жити у незалежній демократичній Україні, загинули у визвольних змаганнях, війнах, від актів геноциду і етноциду, голодоморів, репресій, терору, депортацій, каторг, невілництва, спричинених окупантами України і ними встановленим тоталітарним режимом.

Ми вважаємо неприпустимим засмічення території уже демократичної української держави пам’ятниками катам українського народу, а також збереження неславних назв безлічі вулиць, майданів, заводів, а то й міст України. У зв’язку з вищесказаним, вимагаємо повного очищення України від цієї скверни і повернення історичних назв чи переіменування цих об’єктів іменами українців, гідних своєї держави, або назвами важливих подій з національної історії України.

VI. СПОРУДЖЕННЯ МЕМОРІАЛУ – МУЗЕЮ ГОЛОДОМОРУ 1932-1933 Р.Р.

Світовий Конгрес Українців вітає укази Президента України про додаткові заходи щодо увічнення пам’яті жертв політичних репресій та голодоморів в Україні та посилення державної підтримки колишніх політичних в’язнів, репресованих та їх громадських організацій. Разом з тим Світовий Конгрес Українців вважає, що Голодомор/Геноцид 1932-1933 р.р. вимагає окремого відзначення – спорудження Меморіалу-музею в пам’ять про найтрагічніші сторінки історії України. Як відомо, СКУ напередодні сімдесятої річниці виявив ініціативу власним коштом встановити відповідний пам’ятник жертвам Голодомору/Геноциду 1932-1933 р.р. у Києві. Здавалось, що попереднім урядом і міською адміністрацією Києва вже було зроблено певні кроки в цьому напрямку, але з невідомих причин справу було припинено. Світовий Конгрес Українців вважає доречним відкриття Меморіалу-музею в 75-ту річницю відзначення цієї трагічної дати і у зв’язку з цим звертається до Вас, Пане Президенте, з проханням сприяти поновленню зусиль щодо його спорудження.

VII. ПАНТЕОН ГЕРОЯМ УКРАЇНИ

В історії України велика кількість її найкращих синів і дочок була змушена залишити Україну або силоміць була вивезена за її межі – в далекі Сибіри. Більшість з них там і загинули або від ворожих куль, або від підступних дій ворогів України. Тисячі героїв-патріотів, які все своє життя боролися за українську незалежну державу та доводили світові правдиву історію своєї Батьківщини, поклали на її жертвник найдорожче – своє життя. Світовий Конгрес Українців вважає, що врешті прийшов час прийняти на рідній землі героїв, похованих у Росії, Франції, Голландії, Німеччині та Польщі. У зв’язку з цим пропонуємо спорудити Пантеон Слави Героям України і перепоховати в ньому їхні тлінні останки.

VIII. ЦЕРКОВНЕ ПИТАННЯ

Церковне питання, мабуть, є одним з найскладніших з огляду на принцип відмежування церкви від держави. Українці діаспори глибоко занепокоєні станом Української Православної Церкви в Україні, оскільки найбільш державної уваги і підтримки отримує церква, провід якої знаходиться в сусідній державі, в церковному центрі, який іменується Московський Патріархат. Це та церква, яка була відновлена Сталіном для підтримки його нелюдських намірів в основному проти України; це та церква, яка і сьогодні вороже наставлена проти української незалежності і всього українського; це та церква, яка під час минулих президентських виборів відкрито порушувала питання відмежування церкви від держави, підтримувачи одного політичного кандидата; це та церква, яка окупує центри української національної духовності (Киево-Печерську і Почаївську Лаври) і викрадає церковно-духовні цінності, перевозючи їх у Росію.

Було б природним, якби Українська держава, замість надання пільг ворожим структурам, підтримувала єднання Української Православної Церкви під адміністративним омофором Київського Патріархату та у молитовній злуці з другими християнськими церквами.

Високоповажний Пане Президенте! Українська Діаспора просить Вас прийняти вище викладені пропозиції як вияв глибокого уболівання та любови до нашої Батьківщини та українського народу і висловлює свою готовність допомагати через СКУ у розв’язанні цих питань.

Торонто – Нью-Йорк
5 серпня 2005 р.

За Світовий Конгрес Українців

Аскольд Лозинський
Президент

Віктор Педенко
Генеральний Секретар

ПРЕЗИДЕНТ СКУ В СЛОВАЦЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ



На фото(зліва направо): Л. Довгович, голова ЕКУ; губернатор Пряшівського краю; І. Огнівець, генеральний консул України; А. Лозинський, президент СКУ; І. Лаба, голова СРУСР

11-13 серпня 2005 року на запрошення Союзу Русинів-Українців Словацької Республіки (СРУСР) Президент СКУ Аскольд Лозинський перебував у Словацькій Республіці (СР). СР цікава в українському відношенні зокрема тим, що українці-русини проживають тут на своїх етнографічних землях як автохтонне населення, хоча в той же час, оскільки ця територія не належить Україні, зараховуються до Діаспори. Населення СР становить близько п'яти мільйонів, з яких приблизно сто тисяч українців-русинів (останній перепис населення подав набагато меншу кількість та поділив українців-русинів на українців та русинів). Важливою проблемою у СР є «політичне русинство» – воно стверджує думку про те, що українці та русини – два різні народи. Словацька влада, посилаючись на давню приказку „divide et impera”, радо ділить українців і русинів. Отже, є дві національні меншини – менші за кількістю та з меншим впливом.

Переважна більшість українців проживає в Пряшівському краї (один з сімох країв СР), у таких центрах, як Пряшів, Свидник та інші. У Пряшеві знаходиться осідок СРУСР та Генеральне Консульство України. У Свиднику – надзвичайний Музей українсько-русинської культури, галерея, музей під відкритим небом, де розташовані церкви, школи та сімейні доми українців з різних сіл Пряшівщини. Тут же щорічно проходить Фестиваль української культури, на який з'їжджаються глядачі з усієї СР. Губернатор Пряшівського краю та мер Свидника – українського походження. Українці мають свої радіопрограми, часописи, журнали, школи, класи української мови, державний професійний театр, хори та різні культурні ансамблі. Однак назви вулиць у місцях скупченого проживання українців не є в двох

мовах. Єпархом Греко-Католицької Церкви є словак. Фінансові труднощі походять від того, що, хоч держава й фінансує деякі проекти, але фондів на адміністрацію немає. Економічний рівень СР в цілому та матеріальний стан її громадян зокрема надто бідні для утримання суспільно громадських структур. Громада відчуває, що влада СР намагається її словакізувати, відчутною також є політика латинізації з боку Ватикану.

Відповідно до програми візиту, відбулися зустрічі Президента СКУ з колишнім Президентом СР Рудольфом Шустером, губернатором Пряшівського краю та мерами міст Пряшів і Свидник. Також у Пряшеві відбулась зустріч з Генеральним консулом України Інною Огнівець. Відносини між Україною та СР нормальні, але стримані. Позитивним явищем є те, що навіть після вступу СР до ЄС, загальний оборот товару між Україною і СР збільшився з балансом на користь України. На другий день візиту Президент СКУ перебував у гостях вдома у Президента Європейського Конгресу Українців Левка Довговича. Відбулась також зустріч з Президією СРУСР, на якій сторони обмінялись інформацією та обговорили проблеми, а також рамки співпраці між СКУ та СРУСР. Прес-конференція викликала велике зацікавлення словацької мас-медіа, зокрема щодо членства СРУСР в СКУ. Уся інформація широко подавалась у Словацькій Республіці.

Упродовж візиту Президента СКУ супроводжували Голова СРУСР І. Лаба, два його заступники – П. Сокол та П. Богдан, Генеральний консул України І. Огнівець і голова ЕКУ Л. Довгович.

17 серпня 2005 року на нараді Ради Директорів СКУ, що відбулася в Харкові, СРУСР був прийнятий до членів СКУ.

UWC PRESIDENT IN SLOVAK REPUBLIC

From August 11-13, 2005, Ukrainian World Congress President Askold S. Lozynskyj was a guest of the Association of Rusyn-Ukrainians in the Slovak Republic (ARUSR). The Slovak Republic(SR) is particularly interesting from the Ukrainian perspective in that Ukrainians-Rusyns reside on their ethnic native land but outside the borders of Ukraine and thus are considered apart of the Diaspora. The total population of the SR is a little more than five million with approximately one

hundred thousand Ukrainians-Rusyns. Unfortunately, the last census resulted in a smaller calculation and divided Ukrainian-Rusyns into two groups. A significant problem for Ukrainians in Slovakia is “political Rusynism” which insists that Ukrainians and Rusyns are two different nationalities. The Slovak authorities exploit the ancient maxim “divide and conquer” and popularize the two nationalities theory, thereby diminishing the size and influence of both groups.



Museum under the open sky in Svidnik

The predominant share of Ukrainians resides in the Presov region (one of seven regions in the SR), in such cities at Presov, Svidnik etc. The headquarters of the ARUSR is situated in Presov. Svidnik is the site of an extraordinary Museum of Ukrainian-Rusyn culture, an art gallery and a “museum beneath the open sky,” where traditional church, school and dwelling architecture from different villages within the Presov region are on display. Svidnik hosts an annual Ukrainian Cultural Festival attracting an audience from all of the SR. The governor of the Presov region and the mayor of Svidnik are both ethnically Ukrainian. Ukrainians have radio programs, newspapers, magazines, schools, Ukrainian language classes, a state professional theatre, choirs and various folklore ensembles. However, the names of streets in areas largely inhabited by Ukrainians are strictly in Slovak in contrast to areas largely concentrated by Hungarians where Hungarian is a second language. The presiding bishop of the Greek Catholic eparchy is Slovak. Financial difficulties arise since funding is

earmarked for specific projects only and not administrative expenses. The economic situation in the SR and the lack of financial resources of its citizens do not enable adequate private funding. Further, the community feels an intentional attempt to assimilate Ukrainians within both the Slovak and Roman Catholic amalgams.

In the course of his visit, the UWC President met with the SR’s former President Rudolph Schuster, the Governor of the Presov region, the Mayors of both Presov and Svidnik. Additionally in Presov he visited with Ukraine’s Consul General Inna Ohnivec. Relations between Ukraine and the SR are normal, yet limited. Even after the Slovak Republic’s admission into the European Union, trade with Ukraine increased with the balance favoring Ukraine. During the second day of his visit, the UWC President was hosted at the home of the President of the European Congress of Ukrainians Levko Dovhovich in Kosice. Additionally there was a meeting with the Presidium of the ARUSR, during which both sides provided information about themselves and discussed mutual concerns and the parameters for future cooperation. The press conference held in Presov was widely attended by Slovak and Ukrainian media. Of particular interest was the Slovak Rusyn-Ukrainian community’s imminent induction into UWC membership. Press coverage extended throughout the SR.

The UWC President was escorted throughout his visit by the Chair of the ARUSR Ivan Laba, his two deputies – Petro Sokol and Pavlo Bohdan together with Ukraine’s Consul General and the ECU President.

On August 17 2005 the UWC Board of Directors meeting in Kharkiv voted to accept the ARUSR for membership in the UWC.



ДІЯЛЬНІСТЬ РАД І КОМІСІЙ СКУ

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА ВИХОВНО-ОСВІТНЯ РАДА

Літній інститут у Харкові

Одним із основних напрямків роботи Світової Координаційної Виховно-Освітньої Ради є сприяти підвищенню професійного рівня учителів української мови та українознавчих студій, у тому числі й за



Учасники 14-го літнього інституту у Харкові.

рахунок обміну досвідом. У зв'язку з цим, відповідно до перспективного плану роботи СКВОР, Інститут професійного розвитку вчителів м.Торонто (Канада) вже 14 років співпрацює з управліннями і відділами освіти України, з регіональними інститутами післядипломної освіти та Львівською міською громадською асоціацією "Школа без сліз" і Львівським інститутом післядипломної освіти зокрема.

Протягом останніх років на добровольчих засадах уже було проведено курси перепідготовки учителів Чернівецької, Київської (м. Васильків), Львівської (м. Львів), Одеської, Хмельницької, Волинської, Тернопільської областей, Автономної республіки Крим, а також учителів Польщі, Білорусії, Румунії та Боснії.

Учительські курси 2005 року – курси особистісно орієнтованої освіти «Лицем до дитини» – проходили в м. Харкові з 8 до 19 серпня за участю 164 вчителів.

Організаторами роботи Літнього інституту були: Інститут професійного розвитку вчителів м. Торонто – Н. Луців, Почесний консул Канади в західних областях України п. О. Винницька, Головне

управління освіти і науки Львівської облдержадміністрації – П. Хобзей, Львівський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти – М. Барна, Асоціація педпрацівників м. Львова "Школа без сліз" – К. Гороховська та партнери-освітяни з м. Харкова.

Цьогорічні курси були присвячені питанню формування якісно нової освіти, зорієнтованої в першу чергу на досягнення дитиною успіхів та питанню нових можливостей навчання, що, в свою чергу, може призвести до змін у житті держави та суспільства. У зв'язку з цим особлива увага зверталась на методику формування в дітей відчуття постійного, навіть незначного, успіху та бажання вчитися, вміння критично мислити й толерантно ставитись до оточуючих. Робота курсів була також спрямована на знайомство учителів з новими методами та прийомами навчання (напр., співпраця з учнями) та удосконалення вміння володіти активними методами та прийомами навчання (за Г. Ващенко).

Крім питань методики навчання, на курсах йшлося також і про демократичні засади керівництва педколективом, уміння працювати в період змін, про необхідність сприяння розвитку освіти, а не її функціонуванню, про важливість самоосвіти та постійного самовдосконалення особистості та про важливість розбудови школи як організації, в центрі уваги якої стоїть Дитина і Людина.

Упродовж роботи курсів учителі виявили високу активність. Вони готували до презентації проекти, а не курсові роботи. Усі учасники дістали за темою курсів методичні посібники, підготовлені авторами курсів та викладачами з України: "Курс керівників - провідників в освіті", "Індивідуалізація та інтеграція навчання в початковій школі", "Школа без сліз" (Навчання мови в початкових класах), «Навчання природознавства в початкових класах», «Сприяння індивідуальному розвитку дітей в дошкільних закладах», «Методика викладання історії», «Методика викладання мови і літератури», «Методика викладання англійської мови».

Сподіваємося, що проведені влітку 2005 року курси для вчителів сприятимуть піднесенню національної освіти в Україні; зокрема, завдяки поширенню отриманого досвіду, посприяють активізації навчання та, можливо, допоможуть у відкритті нових інноваційних шкіл та в створенні громадських об'єднань та організацій в Україні.

СВІТОВА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

КРУГЛИЙ СТІЛ СВІТОВОЇ РАДИ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

про роботу Суспільної Служби
(під час річних нарад СФУЖО у Києві
та нарад СКУ в Харкові)



На фото: учасники круглого столу в Харкові

У роботі круглого столу взяли участь: Ольга Заверуха, колишня голова Суспільної Служби Українців Канади відділу м.Торонто; Надія Самуляк, голова головної управи Суспільної Служби України; Галина Киященко, голова ССУ у Полтаві; Марія Карпінська, голова осередку ССУ в Нововолинську, та Тетяна Кузик, голова Асоціації українських жінок-робітниць в Італії. Вони представили сучасні проблеми та розповіли про допомогову працю, яка ведеться в їхніх організаціях: О. Заверуха – з перспективи організацій діяспори, Н. Самуляк, Г. Киященко і М. Карпінська - з перспективи добровільної харитативної організації в Україні, а Т. Кузик – з питань організації четвертої хвилі в Італії. Метою столу було зацікавити та заохотити організації східної діяспори та організації четвертої хвилі до створення референтури Суспільної Служби при своїх організаціях.

Ольга Заверуха коротко розповіла про розвиток допомогової праці в Канаді, де перше громадське життя гуртувалося при церкві. Там жінки організувалися в сестрицтва або в жіночі товариства і, крім праці при церкві, несли потребуючим хліб чи одяг, допомагали в пошуках праці чи помешкання, допомагали в головних потребах життя. З часом виникали нові потреби, і ця ділянка праці поширилася і в українських громадах, де почали організовувати не лише референтури суспільної опіки, а й такі допомогові організації, як, наприклад, Суспільна Служба Українців Канади (ССУК).

Суспільну Службу України (на зразок ССУК) було організовано на початку 90-х років. Надія Самуляк подала перебіг праці і розвитку ССУ за останні 14 років, а М. Карпінська розповіла про працю свого осередку, зокрема з людьми, які мають фізичні вади, з молоддю та людьми старшого покоління. Вона також повідомила про бюро порад та просвітянську працю, яка ведеться в їхній громаді.

Т. Кузик розповіла про потреби жінок-заробітчан в Італії. Її асоціація, яка має 14 осередків, страється надати легальні юридичні та соціальні послуги жінкам четвертої хвилі.



Під час дискусії у Харкові учасники мали нагоду представити допомогову працю у своїх країнах та наголосити на найбільш пекучих потребах, а саме: допомога голодним і бездомним дітям в Україні, організування таборів для дітей з діяспори та з

На фото: Надія Самуляк, голова Суспільної Служби України

України, допомога заробітчанами з України, які стають об'єктом нелегальної торгівлі.

Під час зборів у Харкові була також нагода зустрітися й познайомитися з представниками з Португалії, Іспанії та Росії, які не брали участь у круглому столі, але розповіли про свої потреби і в майбутньому будуть співпрацювати з СРСС.

О. Даниляк, голова СРСС

СВІТОВА НАУКОВА РАДА

ДІЯЛЬНІСТЬ СВІТОВОЇ НАУКОВОЇ РАДИ ПРИ СКУ

(липень-жовтень 2005 р.)

Протягом звітного часу Світова Наукова Рада працювала над виконанням рішень, прийнятих Загальними зборами ради у серпні 2003 року (м.Київ). Одними з основних завдань було: спричинитися до систематичного наукового вивчення української діяспори в Україні та діяспорі, тісно співпрацювати з українськими науковими установами й університетами та обговорювати важливі проблеми українського наукового життя й розвитку наукового українознавства в Україні і діяспорі. Це стосується в першу чергу

спільної організації наукових міжнародних конгресів і конференцій та видання спільних наукових праць. Було також заплановано проведення I Міжнародної конференції “Українська діаспора: проблеми дослідження” в Національному університеті “Острозька Академія” (23-24 вересня 2004 р.) та видання збірника наукових праць на цю тему. Особлива увага зверталась на впровадження навчальних предметів, присвячених українській діаспорі, в програми (curriculum) університетів (феномен української діаспори повинен систематично досліджуватись в Україні і за її межами).

Після Помаранчевої революції, в якій СКУ та СНР взяли активну участь, і виборів нового президента України Віктора Ющенка та закріплення демократичної Української держави, співпраця СНР з “академічною” Україною ще більше зміцніла. Ця феноменальна подія в історії України безпосередньо вплинула й на діяльність СНР. Не виникає сумніву, що нова демократична Українська держава буде мати великий вплив на всі ділянки життя української діаспори.

Основними напрямками діяльності НР протягом звітного часу були такі:

- 1) науково-організаційна праця;
- 2) науково-дослідна праця з наголосом на наукове дослідження української діаспори в контексті світового українського історичного процесу;
- 3) науково-видавнича діяльність.

Подасємо звіт діяльності СНР від 1 липня до кінця жовтня 2005 року.

НАУКОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Ця ділянка включає наради СНР, організацію наукових конгресів і конференцій, координацію наукового життя в діаспорі, співпрацю з науковими установами в Україні й діаспорі та співпрацю з Екзекутивною СКУ. 30 вересня 2005 року у Львівській науковій бібліотеці ім. В. Стефаника НАН України за співпраці Світової Наукової Ради, Українського Історичного Товариства, Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові, Інституту українознавства НАН України ім. І. Крип'якевича було проведено Міжнародну наукову конференцію на тему: “Українське Історичне Товариство: 40 років наукової та видавничої діяльності (1965 - 2005)”, у якій взяли участь науковці з України і діаспори. Голова СНР мав нагоду обговорити питання наукової співдії з головою НТШ у Львові д-ром О. Романовим, акад. Я. Ісаєвичем, директором Інституту українознавства та іншими вченими. Слід відзначити, що наукові установи України позитивно ставляться до СНР і виявляють бажання співпрацювати.

У вересні 2005 року в Україні ми мали нагоду обговорити питання щодо проведення в травні 2006 року в Національному університеті “Острозька Академія” наступної, II Міжнародної конференції, яка присвячується українській діаспорі. Конференцію організують Світова Наукова Рада і Інститут дослідження української діаспори Національного університету “Острозька Академія”. Мої наради з ректором “Острозької Академії” проф. І. Пасічником та директором інституту проф. А. Атаманенко пройшли успішно. Слід відзначити, що підготовка до цієї важливої конференції вже почалася.

4 жовтня 2005 року в Києві відбулася історіографічна конференція, присвячена 40-літтю УІТ, яку влаштували Київський національний університет ім. Т. Шевченка, Інститут археології ім. М. Грушевського та інші наукові установи. На конференції було обговорено питання щодо проведення III Міжнародного конгресу українських істориків. Я також мав зустріч з директором Інституту історії України НАН України акад. Валерієм Смолієм, з яким було обговорено питання організації конгресу в Луцьку і відзначення 140-ліття народження М. Грушевського в 2006 році.

Крім цього, я зустрічався і з іншими науковцями Академії наук і Київського університету.

У Києві, Львові, Острозі та Луцьку пройшли зустрічі, на яких обговорювались питання щодо проведення наступного, III Міжнародного конгресу українських істориків, який відбудеться в червні 2006 року в Державному університеті ім. Лесі Українки в Луцьку. Спонсором конгресу є Інститут історії України АН України, УІТ і СНР. Це винятково важливий міжнародний з'їзд дослідників історії України, на якому будуть обговорюватись важливі питання історії України й української історіографії. Завданням Світової Наукової Ради СКУ є сприяти до успішного проведення цих двох міжнародних імпрез. Конференція, присвячена УПА (проект президента СКУ А. Лозинського), не відбулася з причини відсутності коштів.

НАУКОВО-ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

За звітний час у співпраці з СНР вийшло два важливих видання:

1. **Українська діаспора: проблеми дослідження.** Наукові записки. Серія: Історичні науки. – Національний університет “Острозька Академія”, Українське Історичне Товариство, Світова Наукова Рада СКУ. – Острог-Торонто-Нью-Йорк, 2005. – 360 с. У цьому виданні містяться наукові доповіді й матеріали I Міжнародної конференції, що відбулась у

"Острозькій Академії". Висловлюємо щиру подяку редакторові – проф. Аллі Атаманенко. Відповідальними редакторами були професори І. Пасічник та Л. Винар.

2. **“Українська історична наука на сучасному етапі розвитку”**. – Кам’янець-Подільський-Київ-Нью-Йорк-Острого, 2005. – 480 с. Перший том матеріалів і доповідей II Міжнародного конгресу українських істориків за редакцією Любомира Винара і ректора Кам’янець-Подільського державного університету Олександра Завальнюка вийшов у жовтні 2005 р. Усього має вийти чотири томи; СНР зобов’язалася допомогти їх виданню.

Видання цих двох публікацій винятково важливе і має велике значення для розвитку української науки і культури. Незважаючи на дефіцит бюджету СНР, обидва проекти було реалізовано.

ВИСНОВКИ

На 2006 рік перед СНР стоять надзвичайно важливі завдання. Ми зуміли включити діяльність ради у співпрацю з материковими та діаспорними українськими науковими установами в міжнародний науковий форум. У 2006 році заплановано продовжити видання доповідей II Міжнародного конгресу українських істориків. У зв’язку з фальсифікацією української історії заплановано видати збірник про наукову схему історії України. У 2006 році маємо провести II Міжнародну конференцію, присвячену діяльності діаспори (в "Острозькій Академії") і III Міжнародний конгрес істориків (у Луцьку). Це дуже важливі міжнародні імпрези, які заслуговують на повну підтримку СКУ та українських установ діаспори.

СНР проводить важливу діяльність, і тому віримо, що Екзекутива СКУ допоможе реалізувати плани на 2006 рік. До запропонованого бюджету включено всі важливі проекти СНР.

Дякую усім членам Екзекутиви СКУ за співпрацю у 2005 р.

17 жовтня 2005 р. Д-р Любомир Винар
Голова Світової Наукової Ради

СВІТОВА НАУКОВА РАДА І ВІДЗНАЧЕННЯ 40-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ІСТОРИЧНОГО ТОВАРИСТВА В УКРАЇНІ

У 2005 році Українське Історичне Товариство відзначає 40-ліття своєї діяльності. Створене у 1965 р. в США навколо журналу “Український Історик” (почав

виходити з 1963 р.), воно порівняно швидко поширило свою діяльність на Західну Європу та Канаду, а після 1990 р. – і на Україну. Поруч з відомими українськими вченими діаспори в УІТ є багато відомих вчених з України, серед яких Михайло Брайчевський, Ярослав Дашкевич, Ярослав Ісаєвич, Микола Ковальський, Юрій Мицик, Ганна Швидько та багато інших.



На фото: Учасники конференції в Києві біля пам’ятника М.Грушевському.

У зв’язку з 40-літтям Українського Історичного Товариства Світова Наукова Рада СКУ опублікувала звернення, в якому закликала українську громадськість діаспори й України гідно відзначити довголітню діяльність УІТ та його значний внесок у розбудову української історичної науки. Відповідно до плану роботи відбулися конференції та зустрічі, присвячені цій події: навесні 2005 р. – у діаспорі, восени – в Україні.



Конференція в Острозі. На фото (зліва направо): ректор "Острозької Академії" І. Пасічник, голова СНР проф. Л. Винар, директор Інституту дослідження української діаспори А. Атаманенко та віце-ректор П. Кралюк.

27 вересня в університеті “Острозька Академія” пройшла зустріч з президентом УІТ проф. Любомиром Винарем, під час якої ректор університету проф. Ігор Пасічник розповів про співпрацю “Острозької Академії” з Українським Історичним Товариством, Світовою Науковою Радою при СКУ та проф. Любомиром Винарем. Проф. Любомир Винар у вітальному слові окреслив основні напрямки розвитку сучасної української історичної науки, акцентував увагу на значенні співпраці українських наукових установ України та діаспори. За значний внесок у вивчення української історії, джерелознавства та історіографії проф. Миколу Ковальського було нагороджено грамотою Почесного члена УІТ. Грамотою було відзначено також доц. Аллу Атаманенко – директора Інституту дослідження української діаспори НаУОА, голову Осередку УІТ в Острозі і директора редакційного бюро журналу “Український історик” в Україні.

З вітальним словом виступив проректор з наукової роботи НаУОА проф. Петро Кралюк. Доповідь про діяльність Українського Історичного Товариства виголосила директор Інституту дослідження української діаспори університету “Острозька Академія” доц. Алла Атаманенко. Проф. Любомир Винар підвів підсумки щорічного конкурсу наукових робіт студентів і аспірантів університету “Острозька Академія”. Переможцям цього року – студенткам-історикам Любові Корнійчук та Аліні Кунець – Л. Винар вручив дипломи та премії.

Наприкінці зустрічі було представлено нові видання Українського Історичного Товариства та університету “Острозька Академія”, Світової Наукової Ради СКУ та Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України.

Сорокаліттю Українського Історичного Товариства було присвячено наукову конференцію “Українське Історичне Товариство: сорок років наукової та видавничої діяльності (1965 – 2005)”, що відбулася в Львівській науковій бібліотеці ім. В. Стефаника НАН України 30 вересня 2005 р. Крім бібліотеки, співorganizаторами конференції були Інститут українознавства ім. І. Крип’якевича НАН України, Наукове Товариство ім. Шевченка м. Львів, Українське Історичне Товариство та Світова Наукова Рада при Світовому Конгресі Українців. Конференцію привітали ректор УВУ д-р Альберт Кіпа, д-р Олекса Біланюк, президент УВАН у США, д-р Аркадій Жуковський, голова НТШ в Європі, д-р Олександр Домбровський, науковий секретар УІТ, д-р Ася Гумецька, голова Української Американської Асоціації Університетських Професорів та інші. На конференції був присутній проф. Любомир Винар, член

ініціативної групи УІТ. З доповідями виступили проф. Л. Винар (голова СНР СКУ, президент УІТ), директор бібліотеки д-р Мирослав Романюк, директор Інституту українознавства ім. І. Крип’якевича акад. Ярослав Ісаєвич, директор Інституту дослідження української діаспори Національного університету “Острозька Академія” Алла Атаманенко, голова НТШ у Львові проф. Олег Романів, завідувач відділом



На фото (зліва-направо): академік Я. Ісаєвич та проф. Л. Винар під час конференції у Львові.

Інституту української археографії та джерелознавства ім. М.Грушевського НАН України Ігор Гирич, завідувач відділом рукописів Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника Мирослава Дядюк та інші. Логічним продовженням доповіді Мирослави Дядюк про архівну колекцію УІТ у відділі рукописів ЛНБ стало відкриття документальної виставки, присвяченої 40-літтю Українського Історичного Товариства, яку підготували співробітники бібліотеки ім. В. Стефаника. Вона відрізнялась від усіх попередніх експозицій значною кількістю унікальних архівних документів та фотографій, які розкривали різні аспекти діяльності товариства. Виставка викликала велике зацікавлення в учасників та гостей конференції.

Після відкриття відбувся круглий стіл “Українська історична наука: актуальні питання співпраці вчених України та діаспори”, у роботі якого взяли активну участь О. Романів, Я. Ісаєвич, Л. Винар, О.Купчинський, А. Атаманенко, М. Дядюк, М. Литвин, І. Гирич, М. Магунь та інші. Активно було обговорено питання співпраці українських учених та наукових установ України й діаспори, питання історичної термінології, різні аспекти дослідження історії України та української діаспори тощо. Було відзначено велику роль у розвитку співпраці Українського Історичного Товариства та координуючої надбудови – Світової Наукової Ради Світового Конгресу Українців, які останнім часом надають великої уваги питанням співпраці.

Завершилась конференція презентацією таких нових видань: “Збірник доповідей II Міжнародного конгресу українських істориків” (Кам’янець-Подільський, вересень 2003 р.), “Українська історична наука на сучасному етапі розвитку” (I-ий том; організатори конгресу та співвидавці збірника – УІТ, Світова Наукова Рада СКУ, Інститут історії України НАНУ), “Наукові записки” (Серія: Історичні науки, Національний університет “Острозька Академія”, доповіді I Міжнародної наукової конференції “Українська діаспора: проблеми дослідження”, Острог, вересень 2004 року. Співорганізатори конференції та співвидавці збірника – УІТ та Світова Наукова Рада СКУ), I-ий том нової серії УІТ “Історичні джерела” – “Описи Острожчини XVI – XVII століть” (спільне видання з Інститутом української археографії та джерелознавства). На завершення учасники конференції прийняли резолюції.

Ще одна конференція з нагоди 40-ліття УІТ відбулася в Київському університеті ім. Т. Шевченка 4 жовтня 2005 року у співпраці з Інститутом української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАН України, Українським науково-дослідним інститутом архівної справи та документознавства та Українським Історичним Товариством. Відкрив конференцію декан історичного факультету Київського університету ім. Т. Шевченка проф. Віктор Колесник, з вітальним словом виступив проф. Любомир Винар. У конференції взяли участь Я. Калакура, В. Наулько, А. Атаманенко, С. Панькова, І. Гирич, М. Палієнко та багато інших відомих і молодих дослідників.



Конференція в Києві. Зліва направо: проф. В. Наулько, проф. Л. Винар, проф. М. Щербак, проф. В. Колесник, проф. Я. Калакура.

Відзначення ювілею УІТ продовжиться запланованими конференціями в Луцьку (Волинський державний університет ім. Лесі Українки) та Чернівцях (Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича).

Марія Магунь,
Директор Історико-меморіального музею
Михайла Грушевського м. Львів.

КОМІСІЯ ЛЮДСЬКИХ І ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ

Конференція Комісії Людських та Громадянських Прав СКУ в Харкові

Конференція Комісії Людських та Громадянських Прав СКУ відбулася в приміщенні Харківського університету 16 серпня 2005 року напередодні річних Річних Загальних Зборів Ради Директорів Світового Конгресу Українців.

Відповідно до плану роботи, на конференції було порушено такі питання: стан людських та громадянських прав українців у країнах, що межують з Україною, та діяльність місцевих українських правозахисних організацій (чи потреба створення таких), проблема торгівлі українськими людьми та проблеми українських заробітчан за кордоном (легальних і нелегальних).

По першому питанню (стан людських та громадянських прав українців у країнах, що межують з Україною) виступили представники з Польщі, Росії та Білорусі. Голова “Об’єднання українців у Польщі” п. Кертичак доповів про найсуттєвіші питання дотримання прав людини в Польщі. Найважливішими питаннями об’єднання в ділянці прав людини є питання наслідків акції Вісла, питання переселення українців з їх споконвічних земель і місць національної пам’яті. Доповідач зробив висновок, що в Польщі, як демократичній державі, немає дискримінації національних меншин. Українські організації знаходять шляхи розв’язання питань відновлення історичної справедливості, адже в демократичній державі існують механізми забезпечення прав національних меншин. Хоча за даними останнього перепису населення у Польщі офіційно налічується 30 тисяч українців, але, як зазначив доповідач, українців, громадян Польщі, насправді є біля 100 тисяч і вони горді, що можуть відстоювати свої права у Європейському Союзі (Польща є членом Євросоюзу).

На відміну від Польщі, де немає дискримінації національних меншин, у Росії проблем набагато більше: починаючи від невиконання державними структурами закону “Про національно-культурну автономію” і закінчуючи побутовим українофобством. Пан Паняк, член КЛГП з Єкатеринбургу, повідомив, що в Росії фактично не має інформаційного простору української діаспори та що при вирішенні проблем українців Росії їхні права та інтереси ігноруються у зв’язку з безсистемністю та політичною спрямованістю дій російської влади. Пан Кононенко, член КЛГП з

Москви, наголосив на тому, що права і національно-культурні запити українців у РФ не задовольняються у зв'язку з причинами економічного, соціального і політичного характеру та що значна частина українських організацій у Росії пасивна і немає конкретної допомоги від українських державних інституцій, які знаходяться в Росії. У зв'язку з цим значна кількість українців, їхніх дітей не залучені до вивчення української мови, культури та історії.

Найбільш складною є ситуація з правами українців у Білорусі. За словами п. Петруковича, голови правління Брестського обласного об'єднання „Просвіта”, гопака танцювати і шаровари одягти, звичайно, ніхто не забороняє, але що стосується створення українських громадських організацій, то українці є в постійному очікуванні провокацій з боку влади. Тому робота ведеться більше підпільно, навіть свої зустрічі організатори української громади проводять підпільно.

З наступного питання (проблема торгівлі українськими людьми) було заслухано доповідь п. Войнич: ”Шляхи підвищення ефективності кримінального переслідування торговців людьми в Україні”, яка звернула увагу на те, що проблема виросла до гігантських масштабів. Доповідач зазначила, що українська громадськість не відразу усвідомила масштаби торгівлі людьми та небезпеку цього явища для суспільства. Голова Жіночого консорціуму України п. Самолевська у своєму виступі „Проблеми торгівлі людьми. Україна” детально зупинилася на причинах торгівлі людьми, основною з яких, за її словами, є економічна криза, яка почалася в Україні відразу після розпаду СРСР. Ключовим фактором торгівлі людьми було названо діяльність злочинних угруповань, які мають налагоджені міжнародні зв'язки, що значно ускладнює боротьбу з ними. Чималу роль у рості торгівлі людьми відіграє і корупція на різних рівнях державної влади. Допомога корумпованих чиновників сприяла появі численних фірм, іноді навіть при державних установах, які були прикриттям для торговців людьми. Доповідач наголосила на труднощах у доведенні до суду таких злочинів, оскільки, як правило, вони починаються в одній країні, а завершуються в іншій. У випадку доведення справи до суду, найчастіше на цьому все й закінчується, оскільки система захисту свідків в Україні не відпрацьована. Пані Горбунова з Києва, представник Міжнародної організації міграції, наголосила, що проблема торгівлі людьми набула глобального характеру, оскільки її учасниками є транснаціональні кримінальні угруповання. Однією з основних проблем у процесі розкриття таких злочинів є питання захисту свідків. У судовому законодавстві України фактично є закон, який повинен захищати осіб, які виступають

свідками. Однак на практиці цей закон не виконується. Італійський журналіст п. Ратіні займався розслідуванням явища проституції українських жінок



На фото: під час конференції КЛГП

в Італії. Він погодився з попередніми доповідачами в тому, що ця проблема повинна бути вирішена в Україні, бо це економічна проблема. Уряд України повинен захистити цих людей. На сесії про українських легальних і нелегальних заробітчан доповідачі з Росії (п. Семененко), Італії (п. Фарима), Іспанії (п. Борсук) та з Португалії (п. Дец) також відзначили, що причини масового виїзду українців за кордон на заробітки варто шукати в економіці – це безробіття, убогість більшої частини населення, неможливість нормального існування в Україні на середню зарплату. Було наголошено й на тому, що, на відміну від Росії, у країнах Західної Європи іде активна робота по створенню громадських організацій нової трудової еміграції і що уряди цих країн доволі толерантно ставляться до українських трудових емігрантів. Прозвучало й те, що активність українських офіційних установ за кордоном є низькою, однак є сподівання, що новостворені громадські організації заробітчан примусять уряд України та представництва за кордоном більш пильно перейнятися проблемами заробітчан за кордоном (мова йде про мільйони українців, які щорічно приносять в економіку України мільярди доларів!).

На конференції виступили також представник Міністерства закордонних справ України п. Юрченко та уповноважений радник Верховної Ради України з питань прав людини п. Таргулова. П. Юрченко зокрема наголосила на необхідності посилення контролю за діяльністю українських компаній-посередників у працевлаштуванні за кордоном. У доповіді зазначалось, що в більшості українські громадяни виїжджають за кордон як туристи або за приватними запрошеннями, а після закінчення терміну дії такої візи залишаються на заробітки, порушуючи таким чином законодавство

країни перебування та потрапляючи в безправне становище в іноземній державі. Доповідач відзначила, що досягнуто значних успіхів у легалізації українських громадян у таких країнах, як Португалія, Італія, Іспанія. МЗС України бере участь у опрацюванні низки проектів двосторонніх угод у сфері працевлаштування і соціального забезпечення. Було звернено увагу й на те, що консульські установи за кордоном знаходять

шляхи розв'язання проблем українських громадян, які потрапляють у надзвичайні ситуації.

У дискусії взяв участь Митрополит Криворізький та Дніпропетровський Адріан (Старина) – парафія Української Православної Церкви Київського Патріархату в Ногінську біля Москви.

Олександр Басмат, член КЛГП, Торонто, Канада

ПОДІЇ В УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДАХ СВІТУ

БЕЛЬГІЯ

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА БЕЛЬГІЇ ВІДЗНАЧИЛА 60-ЛІТТЯ УДК

/Комунікат/

У неділю, 2 жовтня 2005 року, на оселі «Франкополе» відбулося святкування 60-ліття Українського Допомогового Комітету, який був створений у червні 1945 року для захисту українців від репатріації до СРСР. Першими засновниками УДК були: Микола Граб, Карло Мулькевич, Микола Демчук, Борис Косий і о. д-р Максим Германюк (у майбутньому митрополит українців Канади).

Крім українських установ та ієрархів обох Церков, президія УДК запросила на святкування також усіх отців-душпастирів Бельгії та попросила їх відправити по парафіях Богослужіння на інтенцію організованого громадського життя. Святкові збори відкрив заступник Голови УДК Михайло Хома, який привітав присутніх – представників Посольства України (радника Віталія і Галину Матійчук), гостей з Німеччини, Франції, Голландії, мистецьку групу „Збруч” з України (Тернопіль) та ветеранів УДК і представників молодших поколінь, які також прибули на святкування. Далі ведення програми було передано Оксані Осмальській-Пачесі. З привітами виступили представники від ОУБ (пані Тереса Хома-Проць), КУ СУМ (голова Андрій Хома) та від Українського Культурно-Відпочинкового Центру (Марійка Карпа). Ведуча зачитала письмові привіти від Високопресов. Архієпископа УАПЦ в діаспорі Іоана Дерев'янки, від SKU (за підписом Аскольда Лозинського і Віктора Педенка), від ЕКУ (за підписом м-ра Левка Довговича і д-ра Любомира Мазура), від СУБ Великобританії (за підписом д-ра Л. Мазура і Федора Курляка), від Громад Данії, Фінляндії, Швеції, Норвегії та Ісландії (за підписами Петра-Кузьми Балицького та Івана Нестера, Ірини Сушельницької, Катерини Андерсен і Миколи Сем'яніва). З Німеччини надійшов привіт від

колишньої голови ЦПУЕН п. Ірини Сп'єх та її чоловіка п. Степана. Прийшли також вітання з українського Університету „Львівський Ставропігон” (за підписом президента Олега Романіва і в. о. ректора Ярослава Кміта), від колишнього знаного членству довголітнього голови УДК д-ра Володимира Поповича з Франції, від дипломата Зенона Коваля з Тунісу, котрий допомагав у роботі УДК з юнацьких літ. По телефону одержано привіт від громади з Естонії п. Ю.Чайковського.

З вітальним словом і доповіддю виступив радник Посольства України в Бельгії Віталій Матійчук, який наголосив на заслугах УДК у збереженні українства в Бельгії та допомозі Україні під час її поневолення і в перші роки державної Незалежності. Промовець подав також підсумок досягнень України за 14 років її існування як держави.

Головну доповідь виголосив голова УДК м-р. Омелян Коваль, який віддав 55 років свого життя громадській праці спочатку на посту генерального секретаря, а з 1987 року – на посту голови. Він окреслив нелегкий шлях 60-літньої діяльності УДК, основними етапами якого були:

1. Початкові заходи по захисту українців від репатріації;
2. Надання допомоги контрактним робітникам у шахтах Бельгії і їх наступна еміграція до заморських країн;
3. Перший Конгрес українців Бельгії і перетворення секцій на організації (СУРБ, ОУБ, СУМ) та створення Головної Ради Українських Громадських Організацій;
4. Боротьба за визнання української ідентичності в особистих документах;
5. Співініціатива заснування КОУГЦУ(пізніше ЕКУ), Інтеркомітету для втікачів та СКВУ.
6. Маніфестації та звернення на захист переслідуваних патріотів в Україні та на засланнях;
7. Постійна співпраця з духовництвом УКЦ і УАПЦ;
8. Купівля Будинку УДК;
9. Допомога у вихованні української молоді і набуття «Франкополя»;
10. Підтримка державної Незалежності України.

Привіти і доповіді переплітались з мистецькими виступами музичного вокально-хореографічного ансамблю „Збруч”, який викликав справжнє захоплення в присутніх. Цей творчий колектив під керівництвом Василя Ірмічука (організаційна частина) та Володимира Каськіва (мистецька частина) об’єднав високопрофесійних майстрів різних жанрів: Наталія Бойко – сопрано, Марія Конкульовська – альт, Володимир Довбня – скрипаль, Дмитро Матковський – цимбаліст, Володимир Каськів – сопілкар, Оксана та її партнери –

танцюристи. Публіка була настільки захоплена виступом, що домогалась продовження програми, яка тривала три з половиною години. Технічною підготовкою свята займалась Управа УКВЦ на чолі з головою Богданом Качмарським.

На закінчення М. Хома подякував виконавцям та вручив їм квіти, а вони, в свою чергу, заспівали для членів УДК „Многая літа”. Голова УДК також подякував учасникам святкової програми та присутнім, після чого всі разом з хором відспівали національний славень „Ще не вмерла Україна”.

СЕРБІЯ І ЧОРНОГОРІЯ

Інфослужба т-ва „Просвіта”

ВИПУЩЕНО ПЕРШИЙ НОМЕР ГАЗЕТИ „РІДНЕ СЛОВО”



Перший номер газети „Рідне слово”

У рамках новоствореного українського видавництва “Рідне слово” випущено перший номер україномовної газети “Рідне слово”. Це єдина україномовна газета у Сербії, котра буде повністю фінансуватись з державного бюджету.

Постійне клопотання Української національної ради та інших громадських об’єднань української діаспори в Сербії дали позитивну реакцію виконавчої ради Автономного Краю Воєводина. Як результат, Українська національна рада стала засновником видавництва “Рідне слово”, котре, крім газети, має плани випускати й інші періодичні видання - журнали, календарі, художню літературу.

11 серпня на урочистій презентації газети “Рідне слово” у виконавчій раді Воєводини проект привітав секретар Секретаріату з питань інформації Мілорад Джурич, завідуючий у справах Посольства України Юрій Лисенко, голова Української національної ради Василь Дацишин, директор

видавництва "Руське слово" Володимир Паланчанин та член правління Буневацького інформативного центру Мірко Баїч. Про газету та її виняткове значення говорив публіцист, перекладач та друг українців магістр Лука Хайдукович.



На фото: Євген Кулеба – головний редактор "Рідного слова"

Головний та відповідальний редактор видавництва “Рідне слово” Євген Кулеба наголосив на тому, що це видання повинно стати великим поштовхом у піднесенні активності української громади, а також повідомив, що з наступного року місячник “Рідне слово” стане двотижневиком, а в майбутньому – українським тижневиком. У газеті презентовано актуальні теми суспільства в цілому. Особлива увага надається подіям та людям.

Презентовано й роздуми про минуле – як добрий приклад новим поколінням, є релігійні сюжети. Газета матиме розділи на тему етнографії, історії, плануються окремі додатки - дитячий та літературний.

НОВА УКРАЇНОМОВНА ПЕРЕДАЧА НА РАДІО ІНДЖІЇ

Інфослужба т-ва "Просвіта"

Протягом минулого періоду Українська національна рада Сербії і Чорногорії провела кілька зустрічей з керівництвом громади Інджії. У процесі зустрічей представників національних меншин, котрі живуть на цій території (відгукнулися словаки, угорці та українці), було обговорено питання про розширення прав, пов'язаних з інформуванням рідною мовою, та прийнято рішення про роботу над проектом щодо трансляції радіо- та телепередач мовами меншин.



Згідно з програмою радіо і телебачення Інджії, було заплановано надання ефіру та вирішено, що самі програми будуть реалізовані у співпраці з радіо та телебаченням Нового Саду та радіо Старої Пазови.

Найкраще до цього підготувалися українці, і українське слово вперше пролунало на хвилях радіо Інджії (96,0 MHz) в неділю, 4-го вересня, – з 13-ої до 14-ої години. Програма передбачає подачу новин про життя громади в цілому, однак значна увага буде надаватися справам української спільноти. Плануються рубрики на релігійну, історичну, етнографічну та дитячу тематику тощо. Реалізатором української передачі на радіо Інджії є Оксана Стецюк (див. вище на фото). Технічну допомогу надає радіо і телебачення Інджії, хоча ще й досі не вирішено питання про фінансування цього важливого для української громади проекту.

Українське радіомовлення на території Сербії і Чорногорії почало свою історію з 1990 року. Саме тоді на місцевому радіо Вербасу вийшла перша півгодинна українська радіопередача (зараз годинна). З 1992 року на державному радіо Нового Саду транслюються одногодні тижневі передачі (всього три години). З 2004-го року одногодні щотижневі передачі звучать на радіо Кула, а на новосадському релігійному радіо «Марія» почали виходити дві півгодинні україномовні передачі. Радіо Інджії стало п'ятою радіостанцією в Сербії, на якій транслюється україномовна передача.

ХОРВАТІЯ

Інфослужба т-ва „Просвіта”

II МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЦЕНТРАЛЬНОЇ І ПІВДЕННО-СХІДНОЇ ЄВРОПИ

З 9 по 11 вересня 2005 року у Загребі, столиці Республіки Хорватії, відбулася II Міжнародна конференція українських організацій центральної і південно-східної Європи, членів УВКР-ЕКУ, організатором якого став представник української національної меншини м. Загреб пан Славко Бурда. У конференції взяли участь представники українських організацій з Боснії і Герцеговини, Сербії і Чорногорії, Словаччини, Угорщини, Хорватії та гості з України. На жаль, представники з Румунії, Болгарії і Греції не змогли прибути.

Сербію і Чорногорію на цьому зібранні представили секретар Товариства української мови, літератури і культури “Просвіта” і заступник голови Української національної ради Мирослав Гочак та заступник голови Товариства “Просвіта” Славко Федішин (Товариство “Просвіта” є членом Європейського Конгресу Українців).

Першого дня учасники конференції мали нагоду зустрітися з державними представниками України в Загребі на чолі з надзвичайним та уповноваженим послом України в Республіці Хорватія Віктором Кириком, який влаштував прийом для учасників у Посольстві України.

На відкритті конференції були присутні: посланець президента Хорватії Степана Месіча, Володимир Лончаревич, представник уряду Хорватії Мілена Клайн, голова Ради з питань національних меншин Хорватії Олександр Толнауер та голова Товариства хорватсько-української дружби Івіца Трнокоп, які привітали всіх представників українських громад та висловили найкращі побажання у проведенні конференції.

У офіційній частині конференції виступили голова Європейського Конгресу Українців Левко Довгович, голова Української Всесвітньої Координаційної Ради Михайло Горинь, начальник управління з питань закордонного українства МЗС України Олександр Новосолов, посол України в Республіці Хорватія Віктор Кирик, організатор конференції Славко Бурда, координатор українських організацій регіону Ярослава Хортяні з Угорщини та голова секретаріату УВКР Максим Розумний.

Після цього керівники делегацій представили доповіді про діяльність своїх організацій.

У рамках конференції було успішно проведено круглий стіл, у роботі якого обговорювалися різні питання, що переважно стосувалися інформативної діяльності з акцентом на використання інтернету як сучасного джерела інформації в роботі українських організацій регіону, питання культури і освіти, питання української молоді; було також висловлено бажання розвивати й зміцнювати співпрацю українських організацій регіону та посилити контакти з прабатьківщиною – Україною.

Під кінець було затверджено такі рішення Другої регіональної конференції українських організацій центральної і південно-східної Європи:

1. Висловити прохання Кабінету Міністрів України придбати для потреб діаспори сервер для об'єднання веб-сторінок усіх українських організацій за кордоном та надання можливості суттєвого покращення обміну інформацією між українськими громадами.
2. Міністерству культури і туризму та МЗС України звернути більшу увагу на організацію в Україні відповідних культурних та мистецьких заходів, на які б запрошувалися творчі колективи української діаспори.
3. МЗС України продовжити наполегливу роботу щодо лібералізації режиму взаємних поїздок громадян у країни, де проживає українська діаспора.
4. Міністерству культури і туризму та МЗС звернути особливу увагу на важливість проведення Днів української культури в країнах проживання української діаспори як вагомого заходу представлення української держави на міжнародній арені.
5. Міністерству молоді, сім'ї та спорту і Міністерству освіти та науки України підготувати програму налагодження співпраці між молодіжними організаціями України та молодіжними осередками української діаспори, в тому числі й шляхом організації на території України молодіжних таборів (у літній період).
6. Кабінету Міністрів України розглянути можливість виділення двадцяти стипендій для навчання дітей з української діаспори (регіону південно-східної Європи) у вищих навчальних закладах України.
7. Міністерству освіти України сприяти виданню спеціалізованих підручників для українських шкіл діаспори з урахуванням специфіки кожної країни зокрема.
8. Відновити практику проведення літніх курсів перепідготовки вчителів української мови і літератури, які викладають у школах української діаспори. Міністерству освіти України надати методичну допомогу в підготовці програм

викладання курсу українознавства для шкіл діаспори з урахуванням специфіки країн та регіонів їх перебування.

9. Учасники конференції висловили прохання Кабінету Міністрів України – створити державний відділ по зв'язках українців за кордоном. Міністерству культури оперативніше розглядати клопотання української діаспори щодо відзначення її видатних митців та пропагандистів української культури.
10. Учасники конференції висловили стурбованість у зв'язку з затримкою підготовки та проведення IV Всесвітнього Форуму Українців та висловили надію, що найближчим часом організаційний комітет надолужить прогапане і достойно підготує збори представників світового українства, призначені на річницю По-маранчевої революції.
11. Українські організації регіону продовжува-тимуть роботу щодо визнання урядами країн їх проживання Голодомору 1932-1933 р.р. як акту геноциду проти українського народу.

* * *

Після закінчення круглого столу було влаштовано святковий концерт, на якому, крім учасників конференції, були присутні представники української громади Загреб та Хорватії. На самому початку концерту всіх привітав голова УВКР Михайло Горинь, а красу українського фольклору в майстерному виконанні презентували хори Культурно-просвітнього товариства ім. І. Франка з Вуковару та Культурно-мистецького товариства “Україна” з Славонського Броду, танцювальний ансамбль “Веселка” з Будапешту і вокально-інструментальний ансамбль “Горлиця” з Києва, який запалив глядачів та не раз вертався на сцену.

На третій день конференції з нагоди 14-ої річниці Незалежності України та Дня представника української національної меншини м. Загреб на Українській вулиці, яка знаходиться в новій частині столиці, відбувся урочистий концерт, у якому взяли участь ансамблі “Веселка” з Будапешта та “Горлиця” з Києва.

Низка подій, що проходили в рамках II Міжнародної конференції українських організацій центральної і південно-східної Європи, завершилася урочистим відкриттям дошки Координації української національної меншини у Хорватії та представника української національної меншини м. Загреб. Відкрили її Михайло Горинь і посол Віктор Кирик на Водоводній вулиці, де знаходиться офіс та приміщення згаданих інституцій.

Учасники конференції висловили щире подяку Хорватському уряду за надання можливості проведення цієї конференції у Загребі.



145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250

E-MAIL: congress@look.ca, INTERNET: ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011 • E-MAIL: askold@verizon.net

The *Ukrainian World Congress* is an umbrella organization that coordinates and represents all Ukrainian organizations in the diaspora. Its aims and objectives include:

- To coordinate the activities of its member organizations according to UWC constitution and by-laws;
- To preserve the Ukrainian national identity, language, and cultural heritage wherever Ukrainians reside in the world;
- To assist the Ukrainian people in their nation-building;
- To safeguard Ukrainian people against the actions and slanderous, self-serving special interest groups.

For the past 36 years the UWC has operated on the good will of people of Ukrainian origin, citizens of western democratic countries. Annually the Congress requires half a million dollars to meet all its obligations. Our member organizations provide a portion of the funds in the form of dues, however, we cannot do without donations from individual Ukrainians who value the work of the Congress. We require your immediate financial support in order to fulfil the necessary agenda of the UKRAINIAN WORLD CONGRESS.

THANK YOU FOR YOUR SUPPORT

Askold Lozynskyj, President

Victor Pedenko, Secretary General

.....

YOUR WILL: THE GIFT THAT GOES ON GIVING

- For the protection of everyone you love you should make a will immediately.
- As many as seven out of ten people do not have a will with specific instructions on how your life savings are to be distributed.
- The State will make the distribution according to law which may not correspond to your wishes. If you have no heirs the public trustee will take your estate into general revenues.
- Consider a gift to the Ukrainian World Foundation. The principal gift will be preserved and the earnings will be donated "For Ages Unto Ages" in your name.

TRULY THE GIFT THAT GOES ON GIVING

Olga Danylak, Treasurer

Bohdan Fedorak, Financial Secretary

.....

Please detach and send in with your donation.

Dear Canadian Donors! Please be advised that, in accordance with Canada's Privacy Act, only those donors who have provided their written consent will have their names published in our next issue.

I, _____ give my consent.
(signature)

Thank You!

\$25.00 _____ \$50.00 _____ \$100.00 _____ \$150.00 _____ Other \$ _____

Name: _____

Address: _____

_____ Tel.: _____

Canadian Donors: please make cheques payable to the UKRAINIAN WORLD FOUNDATION with a notation that this donation is **for UWC**. **Other countries Donors:** please make cheques payable to the UKRAINIAN WORLD CONGRESS.

Please mail your cheques to:
Ukrainian World Congress, 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON, M8Z 5X8, CANADA



145 EVANS AVENUE, #207, TORONTO ON M8Z 5X8 CANADA • TEL. (416) 323-3020 • FAX (416) 323-3250

E-MAIL: congress@look.ca, INTERNET:ukrainianworldcongress.org

225 E. 11th STREET, NEW YORK NY 10003 USA • TEL. (212) 254-2260 • FAX (212) 979-1011 • E-MAIL: askold@verizon.net

Світовий Конгрес Українців – це найвища міжкrajова координаційна громадська надбудова, яка репрезентує і координує всю діаспору.

Ціль і мета діяльності охоплює:

- координацію праці своїх складових організацій, згідно з постановами і статутом СКУ
- збереження української національної ідентичності, мови культури і традицій
- всяку можливу допомогу українському народові в розбудові держави
- захист правдивої історії і доброго імені українців перед наклепництвом недругів і ворогів українського народу.

Понад 36 років існування СКУ провадить свою діяльність завдяки підтримці української діаспори і громадян західних демократичних держав. Щоб виконати всі зобов'язання, річний бюджет повинен бути не менший як \$500,000. Частина фондів забезпечують нам наші організації у формі членських вкладок, але більшість досі становили пожертви українців, які цінують працю Світового Конгресу Українців.

Тому закликаємо Вас виявити Вашу жертвовність, щоб Екзекутива СКУ могла виконати завдання, які перед нею поставила українська громада.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ВАШУ ПІДТРИМКУ!

Аскольд Лозинський, Президент

Віктор Педенко, Генеральний Секретар

.....

ВАШ ЗАПОВІТ – ЦЕ ЖИВИЙ ДАР

- Для забезпечення Ваших найближчих Ви повинні зробити заповіт уже сьогодні.
- Приблизно сім із десяти не мають складеного заповіту із специфічними інструкціями, як розпоряджатися своїми заощадженнями.
- Якщо такого заповіту у Вас немає і Ви не маєте спадкоємців, то Уряд, згідно з законом, сам розпоряджається Вашим майном, що не відповідає Вашим бажанням.
- Якщо складатимете заповіт, просимо мати на увазі нашу найвищу організаційну надбудову та її Світову Фундацію. Ваша жертва буде збережена як залізний фонд, а відсотки йтимуть на діяльність СКУ. Ваше ім'я як добродія буде увіковічене, бо

ВАШ ДАР ЖИТИМЕ ВІЧНО!

Оля Даниляк, Скарбник

Богдан Федорак, Фінансовий Референт



Відріжте цю частину і перешліть нам з Вашою жертвою.

Шановні Жертводавці з Канади! Повідомляємо Вас, що в наступному Бюлетені СКУ, згідно з Canada Privacy Act, друкуватимемо прізвища тільки тих жертводавців, які дадуть підписаний дозвіл.

Я, _____ даю свій дозвіл.

(підпис)

Дякуємо!

\$25.00 _____ \$50.00 _____ \$100.00 _____ \$150.00 _____ Other \$ _____

Name: _____

Address: _____

Tel.: _____

Для отримання посвідки на звільнення від податків просимо жертводавців з Канади виписувати чеки на **UKRAINIAN WORLD FOUNDATION** з допискою **“for UWC”**.

Жертводавців з інших країн та тих, хто не потребує посвідки, – просимо виписувати чеки на **UKRAINIAN WORLD CONGRESS**.

Чеки просимо висилати на адресу: Ukrainian World Congress, 145 Evans Avenue, #207, Toronto, ON, M8Z 5X8, CANADA